

ning igen. Det samme, som jeg har talt om med Hensyn til Jernbaneetaten, tror jeg ogsaa at have Lov til at gøre gældende med Hensyn til andre Etater. Ogsaa for Postvæsenets og for Toldvæsenets Vedkommende tror jeg, at der kunde indføres ret betydelige Besparelser. Men det er jo noget, som ikke ligger for, og det er noget, som er en Administrationsssag, og jeg har det Haab, at det nuværende System alvorlig vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der indføres Besparelser i Statshusholdningen overalt, hvor det kan lade sig gøre.

Jeg vil ikke komme ind paa Enkelthederne i Finansloven, men forinden jeg slutter, er der dog et enkelt Punkt, som jeg gerne vil have Lov til at røre lidt ved. Det er et gammelt Spørgsmaal, der har staaet paa maaske i 20 Aar og derover. Det er Spørgsmaalet om en gennemgaaende Trafik fra Hamborg over Frederikshavn til Norge og Sverige, altsaa en hurtigere Forbindelse gennem Jylland med daglig Tilslutning af Dampskibe til Gøteborg og til Norge. Det er ikke min Hensigt i nogen Maade at rette noget Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, men jeg vil gerne minde om denne Sags store Betydning for Landet. Den har været bragt frem Gang efter Gang, særlig af den norske Regering, og det er mig bekendt, at den igen er bragt frem af denne i sidste Efteraar. Jeg spørger ikke om Forhandlingernes Gang, men jeg vil udtale Ønsket om, at det maa lykkes at komme til et godt Resultat i saa Henseende. Det vilde jo have betydelige Følger, ikke blot for hele Jylland, men for det hele Land, navnlig derved, at der gennem en saadan Forbindelse skabtes et Marked for dansk Kød oppe i Kristiania, et Marked, som vi kunne være ene om. Det har vist sig særlig i de senere Aar, hvor stor Trang der er til det for Norges Vedkommende. Jeg vil, som sagt, ikke stille noget Spørgsmaal i den Anledning, men blot henlede Opmærksomheden paa det og udtale et alvorligt Ønske om, at det maa lykkes at faa denne Sag ført igennem. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale det foreliggende Lovforslag.

Finansministeren (C. Hage): Jeg ønskede kun i Anledning af en Bemærkning af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) — som fremdrog en Udtalelse, der forleden blev fremsat i Landstinget af Justitsministeren, som talte paa Landbrugsministerens Vegne — at sige, at

jeg tror, at den Udtalelse, som min Kollega fremkom med den Dag, var fuldkommen rigtig. Jeg har ikke kunnet forstaa hans Udtalelse anderledes end som gaaende ud paa, at han ikke fandt, at der var nogen Anledning til at udpege særlige Indtægtskilder, som kunde tjene til at dække den Udgift, som Gennemførelsen af Tiendeafslønningsloven vil medføre. Dette forekommer mig at være et fuldkommen rigtigt Standpunkt, thi samtlige Indtægter gaa ind i Statskassen under et, og Udgifterne afholdes ogsaa af den fælles Kasse. Vi pleje ikke at henlægge bestemte Indtægter til bestemte Udgifter, og ingen særlig Udgift har noget Privilegium paa at komme i Betragtning til Afholdelse fremfor en anden. Det bliver derfor finansielt set et Spørgsmaal om, hvorvidt hele den Kreds af Lovforslag, som medfører ny store Udgifter for Statskassen, tilsammen kunne gennemføres og Udgifterne dertil afholdes uden Paalæg af ny Skatter eller uden Tilvejebringelse af ny Indtægtskilder. Som jeg udtalte før, er jeg paa det rene med, at for saa vidt hele denne Kreds af Love skal gennemføres, vil det blive nødvendigt, i alt Fald ad Aare, at søge at skaffe ny Indtægtskilder, men jeg finder ganske vist, at dette Spørgsmaal paatrænger sig ikke til Afgørelse i Øjeblikket.

Stilling: Det er kun en ganske enkelt Henstilling, jeg ønsker at gøre. Landstinget maa jo være meget beskedent, og særlig efter at vi have hørt den højtærede Finansminister, maa vi tage Hensyn til hele vor finansielle Stilling og nøjes med at udtale Ønsker. Det er da ogsaa et Ønske, som jeg paa Jyllands Vegne, kan jeg sige, men særlig paa den store By Aarhus' Vegne, gerne vil rette til den højtærede Kultusminister. Det er nu fjerde Gang, at der paa Tingets Bord er indbragt et Andragende om at faa et Tilskud til Aarhus ny Teater. Da vi sidste Gang forhandlede Finansloven her i denne Sal, udtalte den daværende Kultusminister, at han vilde stille sig velvillig til denne Sag og ad Aare være med til at bringe den Støtte. Nu vil jeg gerne, da jeg med Beklagelse ser, at der heller ikke i Aar er taget noget Hensyn til dette Andragende, rette den Henstilling til den højtærede Kultusminister, om han ikke ad Aare vil stille sig velvillig til denne Sag, saaledes at der kunde ydes om ogsaa kun et beskedent Tilskud til det Teater, som Aarhus Kommune har rejst derovre. Den sceniske Kunst har jo en forældende